

فراوانی و الگوی حساسیت آنتی بیوتیکی استافیلولوکوک کواگولاز منفی مقاوم به متی سیلین در نمونه‌های کلینیکی بیماران بستری در بیمارستان

* محمد شفیعی^۱، حسن وطن خواه حسن آباد^۱، دلاور شهباززاده^۲، محمدرضا پورشفیع^۳، ملیحه طالبی^۴، مهناز سیفی^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد باکتری شناسی، انتستیتو پاستور ایران
۲. PhD بیوشیمی، استادیار انتستیتو پاستور ایران
۳. PhD باکتری شناسی، دانشیار انتستیتو پاستور ایران
۴. PhD باکتری شناسی، استادیار انتستیتو پاستور ایران

* نشانی برای مکاتبه: خیابان ۱۲ فروردین جنوبی، انتستیتو پاستور ایران، بخش سل و تحقیقات ریوی، mahsaifi@yahoo.com
پذیرش برای چاپ: شهریور هشتاد و نه
دریافت مقاله: مرداد هشتاد و نه

چکیده

سابقه و هدف: استافیلولوکوک‌های کواگولاز منفی (*CONS*) که اکثر آفلور نرمال سطح پوست و غشاء‌های مخاطی انسان و سایر پستانداران می‌باشند، امروره از مهترین عوامل اعفونت‌های بیمارستانی محسوب می‌شوند. این مطالعه به منظور تعیین فراوانی استافیلولوکوک‌های کواگولاز منفی مقاوم به متی سیلین (*MRCoNS*) در بین بیماران بستری در بیمارستان و تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی این سویه‌ها، انجام شد.

روش کار: ۱۳۵ سویه استافیلولوکوک کواگولاز منفی از بیماران بستری در بیمارستان، جمع آوری و با استفاده از آزمون‌های بیوشیمیایی تا حد گونه شناسایی شدند. سویه‌های مقاوم به متی سیلین با استفاده از دیسک اگزاسیلین و سفوکسی تین مشخص شده و الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی این سویه‌ها با استفاده از روش دیسک دیفیوژن تعیین گردید. حداقل غلظت مهارکنندگی (*MIC*) اگزاسیلین برای سویه‌های *MRCoNS* با روش *broth microdilution* تعیین و وجود ژن *meca* در این سویه‌ها با استفاده از روش *PCR* بررسی شد.

یافته‌ها: از مجموع استافیلولوکوک‌های کواگولاز منفی جمع آوری شده، شایع ترین گونه‌ها، استافیلولوکوک اپیدرمیدیس (۵۲٪) و استافیلولوکوک همولیتیکوس (۳۷٪) بوده و بقیه گونه‌ها شامل استافیلولوکوک ساپروفیتیکوس (۳٪)، استافیلولوکوک وارنری (۳٪)، استافیلولوکوک سیمولانس (۲٪)، استافیلولوکوک کاپیتیس (۱٪) و استافیلولوکوک شلیفری (۰.۱٪) بود. فراوانی سویه‌های مقاوم به متی سیلین (*MRCoNS*) در این مطالعه ۵۱٪ بود. الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی این سویه‌ها نشان داد، بیشترین مقاومت نسبت به: پنی سیلین (۱۰۰٪)، اریترومایسین (۸۸٪)، کانامامایسین (۷۳٪)، سیپروفلوکسازین (۶۷٪)، توبرامایسین (۷۲٪)، کوتیریموکسازول (۶۴٪)، جنتامامایسین (۶۱٪) و کلینداماکسین (۵۱٪) بوده است و کمترین مقاومت نسبت به کلرامفنیکل (۱۰٪) و ریفامپین (۹٪) مشاهده شد. مقاومت به ونکومامایسین، تیکوپلانین، سینترسید و لینه زولید در هیچ‌کدام از سویه‌ها مشاهده نشد. مقاومت به چند آنتی بیوتیک در بین سویه‌ها بسیار شایع بود، به طوری که ۵۹٪ از سویه‌ها حداقل به هفت آنتی بیوتیک مقاومت نشان دادند. نتایج حاصل از *MIC* اگزاسیلین نشان داد که ۶۳٪ از سویه‌های *MRCoNS* دارای سطح بالای مقاومت به اگزاسیلین بودند ($512 \mu\text{g}/\text{ml}$ \geq ، همچنین تمام سویه‌ها (۱۰۰٪) ناقل ژن *meca* بودند.

نتیجه گیری: این مطالعه نشان می‌دهد که میزان شیوع سویه‌های چند مقاومتی *MRCoNS* و دارای مقاومت افزایش یافته به متی سیلین در بین بیماران بستری در بیمارستان بسیار بالا است که بیانگر نیاز به انجام اقدامات کنترلی به منظور جلوگیری و کاهش عفونت‌های ناشی از *MRCoNS* می‌باشد.

وازگان کلیدی: حساسیت آنتی بیوتیکی، استافیلولوکوک‌های کواگولاز منفی، متی سیلین

دکربوکسیلاسیون اورنیتین، تولید اسید از قندهای مالتوز، ترهازو، سوکروز، مانیتول و رشد در محیط تیوگلیکولات در شرایط بی هوازی، تا حد گونه شناسائی شدند(۱۰).

شناسائی سوبههای مقاوم به متی سیلین با کشت بر روی محیط مولر هینتون آگار حاوی ۴٪ نمک و استفاده از دیسک اگراسیلین (۱µg) و سفوکسی تین (۳۰ µg) با روش دیسک دیفیوژن انجام گردید و سپس الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی سوبههای MRCoNS بر اساس جدول CLSI نسبت به ۱۹ آنتی بیوتیک شامل آمیکاسین، کانامایسین، پنی سیلین، کلینداماکسین، نیتروفورانتوئین، ریفارپین، سینترسید، کلرامفینیکل، جنتامایسین، تیکوپلانین، کوتیرموکسازول، سیپروفلوکساسین، توبرامایسین، تراپاسیکلین، اریترامایسین، فوزیدیک اسید، میوسیکلین، ونکومایسین و لینه زولید، تهیه شده از شرکت Mast. تعیین گردید. برای سوبههای MRCoNS آزمون حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) اگراسیلین با روش Broth Microdilution تا غلظت آنتی بیوتیکی ۱۵۱.۲ µg/ml انجام شد.

جهت بررسی وجود ژن meCA سوبههای مقاوم استخراج گردید. به این منظور، یک کلونی از کشت تازه باکتری داخل ۱۰ ml از محیط BHI Broth تلقيق شده و به مدت ۱۸-۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد انکوبه شد، پس از سانتریفیوژ، روی رسوب باکتری ۱ml Tris-HCL 10mM, EDTA 1mM, Sucrose ۳۰۰ µg/ml، ۳۰% بافر لیزر، ۵۰% lysozyme ۲۰mg/ml, lysostaphyn ۳۰ µg/ml این سوسپانسیون را داخل لوله اپندورف منتقل کرده و ۲ ساعت در بن ماری ۳۷ درجه سانتیگراد قرار گرفت. پس از سانتریفیوژ با دور بالا، به محلول رویی دو مرحله فلیل: کلروفرم: ایزوامیل الکل (۲۵: ۲۴: ۱) و یک مرحله کلروفرم اضافه شده و در نهایت، هم حجم محلول رویی حاصل از سانتریفیوژ مرحله آخر، به آن اتانول سرد اضافه شد و پس از قرار دادن در دمای ۴۰°C به مدت ۲۴ ساعت و سانتریفیوژ مجدد، به رسوب حاصل ۱ml کمحلول TE حاوی RNAase اضافه گردید(۱۱). آزمون PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی با توالی زیر انجام شد:

5'-GTA GAA ATG ACT GAA CGT CCG ATA A-3'
meCA1:
5'-CCA ATT CCA CAT TGT TTC GGT CTA A-3'
meCA2:

واکنش PCR در حجم نهایی ۱۰۰ µl ۲۵ انجام گرفت که شامل: Primers (16 pmol of)، MgCL2 (0.8 mM)، buffer (2.5µl)، dNTPs (0.16 µL، each)، Taq DNA polymerase (1u/µL)، ۰.۹ mM و همچنین ۲ µl از نمونه DNA تهیه شده باکتریایی بود. سیکل حرارتی مورد استفاده در دستگاه ترموسایکلر ابتدا یک دناتوراسیون اولیه به مدت ۵ دقیقه در ۹۴°C و سپس ۳۰ سیکل بصورت ۱۵ ثانیه در ۹۴°C، ۱۵ ثانیه در ۶۲°C و ۳۰ ثانیه در دمای ۷۲°C و سپس Final Extention در دمای ۷۲°C به مدت ۵ دقیقه انجام گرفت. جهت مشاهده محصول PCR از ژل آگاروز ۱ درصد والکتروفورز در ولتاژ ۷۰ به مدت ۴۰ دقیقه استفاده شد و در نهایت رنگ آمیزی اتیدیوم بروماید برای رویت باندهای DNA انجام گردید.

مقدمه

استافیلوکوک های کواگولاز منفی (Staphylococci) از جمله فراوان ترین میکروارگانیسم های جدا شده از نمونه های کلینیکی در آزمایشگاه های پزشکی هستند(۱). به دلیل حضور این ارگانیسم ها به عنوان فلور نرمال پوست و غشاءهای مخاطی انسان، قابل جداسازی آنها از نمونه های بیماران به عنوان آلودگی کشت در نظر گرفته می شد، در حالی که در دو دهه ی اخیر این باکتری ها به عنوان پاتوژن های واقعی، خصوصاً در محیط بیمارستان ها اهمیت زیادی پیدا کرده اند (۲و۳). امروزه استافیلوکوک های کواگولاز منفی (CoNS)، از مهمترین عوامل عفونت های بیمارستانی بشمار می روند، به طوری که مطالعات مختلف نشان می دهد، بیش از ۳۰٪ موارد باکتریی بیمارستانی توسط این باکتری ها ایجاد می شود(۴). این باکتری ها معمولاً باعث ایجاد عفونت در نوزادان و افراد دارای نقص سیستم ایمنی می شوند و عفونت های ایجاد شده توسط این ارگانیسم ها عمدتاً در ارتباط با وسائل خارجی درون بدن بیماران مانند کاترهای داخل وریدی، شانت های مغزی-نخاعی، دریچه های مصنوعی قلب و مفاصل مصنوعی می باشند(۵). مهمترین گونه های CoNS که از نمونه های کلینیکی جدا می شوند عبارتند از: استافیلوکوکس اپیدرمیدیس، استافیلوکوکس همولیتیکوس، استافیلوکوکس هومینیس و استافیلوکوکس ساپروفتیکوس(۶). علاوه بر افزایش عفونت های ناشی از استافیلوکوک های کواگولاز منفی، افزایش مقاومت آنتی بیوتیکی این باکتری ها نیز از عوامل نگران کننده می باشد(۷). در این میان سوبههای مقاوم به متی سیلین یا اگراسیلین اهمیت ویژه ای دارند، زیرا اغلب آنها چند مقاومتی بوده و نسبت به دیگر آنتی بیوتیکها نیز مقاوم می باشند(۸). مقاومت به متی سیلین به دلیل وجود ژن meCA روی کروموزوم باکتری است. این ژن کد کننده یک پروتئین متصل شونده به پنی سیلین به نام PBP2a می باشد که تمايل کمی برای اتصال به پنی سیلین ها دارد و همین امر موجب مقاومت باکتری به آنتی بیوتیک های بتا لاکتام می شود(۹).

استافیلوکوک های کواگولاز منفی از جهت این که، منبعی برای ژن های مقاومت داروئی قابل انتقال به استافیلوکوک اورئوس محسوب می شوند، اهمیت زیادی دارند(۴). بنابراین بررسی شیوع سوبههای مقاوم، در میان جمعیت CoNS خصوصاً سوبههای مقاوم به متی سیلین در بیمارستان ها امری مهم می باشد.

این مطالعه به منظور تعیین فراوانی استافیلوکوک های کواگولاز منفی مقاوم به متی سیلین (MRCoNS) در بین بیماران بستری در بیمارستان و تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی این سوبههای ها، انجام شد.

روش کار

در این مطالعه از مجموع ۲۵۰ ایزوله استافیلوکوک جدا شده از نمونه های کلینیکی بیماران بستری در یکی از بیمارستان های شهر تهران، با استفاده از آزمون های معمول شامل: رنگ آمیزی گرم، کاتالاز، کواگولاز، DNase، مقاومت به دیسک باسیتراسین و تخمیر مانیتول، ۱۳۵ ایزوله استافیلوکوک کواگولاز منفی شناسائی شدند.

تمام استافیلوکوک های کواگولاز منفی بر اساس روش های استاندارد با استفاده از دیسک نووپیوین، تست PYR، هیدرولیز اوره،

گونه	(٪) تعداد	(٪) تعداد سویه‌های مقاوم به متی سیلین
<i>S. epidermidis</i>	۷۰ (۵۲)	۴۶ (۵۹)
<i>S. haemolyticus</i>	۵۰ (۳۷)	۳۰ (۳۸/۴)
<i>S. saprophyticus</i>	۴ (۳)	۰ (۰)
<i>S. warneri</i>	۴ (۳)	۱ (۱/۳)
<i>S. simulans</i>	۳ (۲)	۱ (۱/۳)
<i>S. schleiferi</i>	۲ (۱/۵)	۰ (۰)
<i>S. capitis</i>	۲ (۱/۵)	۰ (۰)
جمع	۱۳۵ (۱۰۰)	۷۸ (۱۰۰)

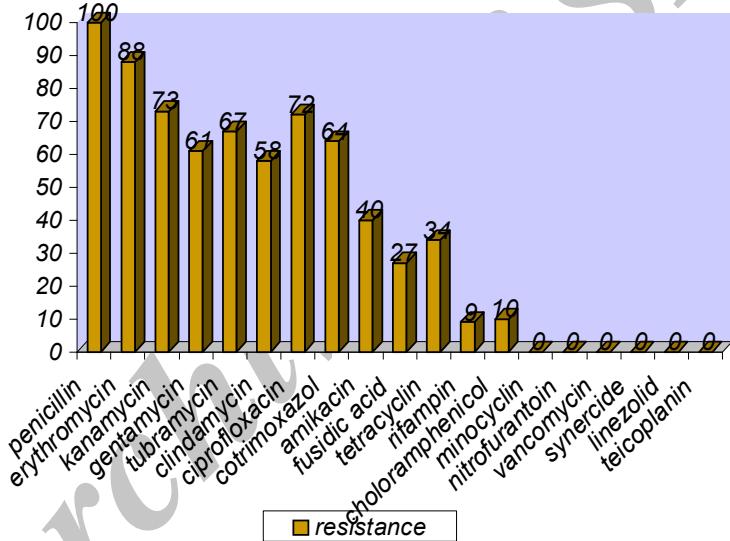
نتایج تست حساسیت آنتی بیوتیکی سویه‌های مقاوم که در نمودار ۱ نشان داده شده است، بیانگر این مطلب می‌باشد که تمام سویه‌ها نسبت به پنی سیلین مقاوم بوده ولی هیچ کدام از سویه‌ها نسبت به ونکومایسین، تیکوپلازین، سینترسید و لیئن زولید مقاومتی نداشتند. همچنین در این مطالعه گونه‌های استافیلوکوک اپیدرمیدیس و استافیلوکوک همولیتیکوس غالب ترین گونه‌های موجود در بین جمعیت MRCoNS را تشکیل دادند.

یافته‌ها

در این مطالعه از مجموع ۲۵۰ ایزوله استافیلوکوک جمع آوری شده از نمونه‌های کلینیکی بیماران بستری در بیمارستان، ۱۲۵ (۴۰٪) ایزوله استافیلوکوک کواگولاز منفی (CoNS) (شناسانی شده و مورد بررسی قرار گرفتند) از مجموع ۱۲۵ سویه مورد بررسی تعداد ۷۸ سویه (۳۰٪) نسبت به دیسک اگزاسیلین و سفوکسی تین مقاومت نشان دادند و به عنوان MRCoNS در نظر گرفته شدند بر اساس نتایج آزمون‌های بیوشیمیابی اتحام شده جهت تبیین گونه، از مجموع ۱۲۵ سویه جمع آوری شده، در مجموع ۷ گونه مختلف استافیلوکوک کواگولاز منفی شناسانی شدند. توزیع فراوانی گونه‌های مختلف به همراه فراوانی تعداد سویه‌های مقاوم به متی سیلین در هر گونه در جدول شماره ۱ آورده شده است.

جدول ۱: توزیع فراوانی گونه‌های مختلف استافیلوکوک‌های کواگولاز منفی جدا شده از نمونه‌های کلینیکی و میزان مقاومت به متی سیلین در هر گونه

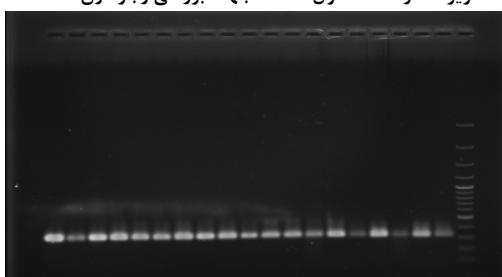
نمودار شماره ۱. میزان مقاومت سویه‌های آنتی بیوتیک‌های MRCoNS نسبت به آنتی بیوتیک‌های مختلف

نتایج آزمون MIC نشان داد که سویه‌های MRCoNS مقاومت سطح بالایی نسبت به اگزاسیلین دارند، به طوری که حداقل غلظت مهارکنندگی اگزاسیلین برای ۰.۶۳٪ سویه‌ها بزرگتر یا مساوی $\mu\text{g}/\text{ml}$ ۰۲ و برای ۱۳٪ از سویه‌ها برابر یا بیش از ۲۵۶ میکروگرم در میلی‌لیتر بود.

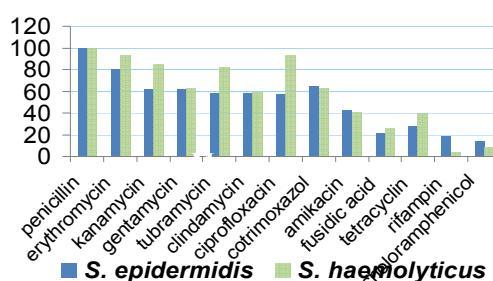
بررسی وجود ژن *mecA* در سویه‌ها بوسیله آزمون PCR نشان داد که تمام سویه‌های MRCoNS ناقل این ژن بودند (تصویر ۱).

تصویر شماره ۱: محصول PCR جهت بررسی وجود ژن *mecA*

تفکیک الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی سویه‌های MRCoNS بر اساس گونه نشان داد که میزان مقاومت در سویه‌های استافیلوکوک همولیتیکوس بالاتر از سویه‌های استافیلوکوک اپیدرمیدیس بود (نمودار ۲).

نمودار شماره ۲: مقایسه میزان مقاومت آنتی بیوتیکی سویه‌های استافیلوکوک اپیدرمیدیس و استافیلوکوک همولیتیکوس

مقاومتی می‌باشد. بررسی الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی سویه‌های نشان داد که ۵۹٪ از سویه‌های مورد مطالعه حداقل به هفت آنتی بیوتیک مقاوم بوده اند که این مسئله می‌تواند به دلیل مصرف انواع مختلف داروها و بالا بودن فشار انتخابی در محیط بیمارستان باشد. نتایج مطالعات مختلف نیز نشان می‌دهند که سویه‌های مقاوم به متی سیلین معمولاً نسبت به دیگر آنتی بیوتیک‌های خانواده بتاکلترام، ماکرولیدها، آمنیوگلیکوزیدها، کوئینولون‌ها، کلرامفینیکل و تتراسیکلین مقاوم می‌باشند^(۶).

مهترین داروهایی که برای درمان سویه‌های مقاوم، از جمله MRCoNS استفاده می‌شوند، ونکومایسین، تیکوپلانین، سینزرسید و لینه زولید هستند که در این مطالعه مقاومتی نسبت به آنها مشاهده نشد. در مطالعاتی نیز که در دیگر کشورها صورت گرفته است میزان مقاومت به این آنتی بیوتیک‌ها بسیار پایین، گزارش شده است^(۲۴).

مقایسه الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی در دو گونه استافیلولوک ک اپیدرمیدیس و استافیلولوک همولیتیکوس نشان داد که میزان مقاومت سویه‌های استافیلولوک ک اپیدرمیدیس نسبت به تتراسیکلین ۲۸٪، سیپروفلوکسازین ۵۷٪، توبرا مایسین ۵۹٪، کاتامایسین ۶۲٪ و اریترومایسین ۸۱٪ بود، در حالی که میزان مقاومت سویه‌های استافیلولوک همولیتیکوس نسبت به این آنتی بیوتیک‌ها به ترتیب ۴۰٪، ۹۳٪، ۸۲٪ و ۹۳٪ بوده است. نتایج مطالعات Gatermann و Chaudhury نیز نشان داد که در بین استافیلولوک‌های کواگولاز منفی، بیشترین میزان مقاومت آنتی بیوتیکی، در گونه استافیلولوک همولیتیکوس مشاهده می‌شود^(۲۵,۲۶) که نتایج مطالعه ما نیز مؤید این مطلب می‌باشد.

حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) اگراسیلین برای شناسائی سویه‌های MRCoNS که توسط NCCLS تعیین شده است، برابر یا بیش از ۵/۰ میکروگرم در میلی لیتر است^(۲۷). در بررسی‌های ما ۶۳٪ از سویه‌ها میکروگرم در میلی لیتر برابر یا بیش از ۵۱٪ و ۱۳٪ سویه‌ها برابر یا بیش از ۲۵۶ میکروگرم در میلی لیتر داشتند. در مطالعه ای هم که در بزرگ‌صورت گرفته است MIC تمام سویه‌ها برابر یا بیش از ۲۵۶ میکروگرم در میلی لیتر بود^(۱۴). مقاومت سطح بالا نسبت به اگراسیلین به دلیل وجود یک جمعیت هموژن در کشت می‌باشد که میزان بیان زن meCA در آنها بسیار زیاد است به همین دلیل، این سویه‌ها قادرستند در حضور مقادیر بالای اگراسیلین رشد کرده و کلونی تشکیل دهند^(۶).

در این تحقیق ۷۳٪ meCA که عامل مقاومت به متی سیلین محسوب می‌شود در تمام سویه‌های MRCoNs مورد مطالعه وجود داشت، که نتایج حاصل از PCR، مؤید نتایج به دست آمده از شناسائی سویه‌های مقاوم با روش دیسک دیفیوژن بود.

نتیجه گیری

استافیلولوک‌های کواگولاز منفی بیمارستانی خصوصاً سویه‌های MRCoNS دارای طیف وسیعی از مقاومت‌های آنتی بیوتیکی می‌باشند. گسترش سویه‌های چند مقاومتی MRCoNs باعث محدود شدن انتخاب‌های درمانی و افزایش احتمال شکست در روند درمان بیماران می‌شود^(۲۸) بنابراین بررسی‌های اپیدمیولوژیکی سویه‌های MRCoNS در پیشگیری از عفونت‌های بیمارستانی ناشی از این باکتری‌ها اهمیت دارد^(۲۹)، همچنین کنترل در استفاده از آنتی بیوتیک‌ها و محدود کردن فشار انتخابی، می‌تواند در کنترل سویه‌های چند مقاومتی مؤثر باشد.

بحث

استافیلولوک‌های کواگولاز منفی (CoNS) شامل گونه‌های متعددی هستند که در دهه‌های اخیر به عنوان پاتوژن‌های مهم، خصوصاً در محیط‌های بیمارستانی ظهر کرده‌اند^(۱۲). اخیراً گزارش‌های مختلف نشان می‌دهد که طیف وسیعی از این گونه‌ها به عنوان عوامل اتیولوژیک عفونت‌های انسانی مطرح می‌باشند^(۱۳). بنابراین امروزه به منظور تعیین اهمیت کلینیکی هر گونه و نیز بررسی و نظارت اپیدمیولوژیک مناسب، شناسائی این باکتری‌ها تا حد گونه اهمیت زیادی پیدا کرده است^(۱۴). در این مطالعه شایع ترین گونه‌های CoNS جدا شده از نمونه‌های کلینیکی، استافیلولوک ک اپیدرمیدیس (۵۲٪) و استافیلولوک همولیتیکوس (۳۷٪) بودند که با اکثر مطالعات انجام شده همخوانی دارد^(۴). گونه‌های دیگر که شامل استافیلولوک ساپروفیتیکوس (۳٪)، استافیلولوک وارنری (۳٪)، استافیلولوک سیمولانس (۲٪)، استافیلولوک کاپتیس (۱/۵٪) و استافیلولوک شلیفری (۱٪) بودند به نسبت بسیار کمتری از نمونه‌های کلینیکی جداسازی شدند.

در این مطالعه درصد فراوانی سویه‌های مقاوم به متی سیلین یا اگراسیلین در بین استافیلولوک‌های کواگولاز منفی (MRCoNS) مورد بررسی ۵۸٪ بود که نشان دهنده شیوع بالای این سویه‌ها در بین بیماران بستری می‌باشد. مطالعه‌ی Stefani نشان می‌دهد که شیوع در MRCoNS در برخی مناطق اروپا ۶۰٪-۷۰٪ می‌باشد^(۱۲). همچنین در آمریکای لاتین فراوانی MRCoNS جدا شده از نمونه‌های خون بیماران ۸۰٪ گزارش شده است^(۱۵). در مطالعه Koksal در ترکیه ۶۷/۵٪ از استافیلولوک‌های کواگولاز منفی جدا شده از کشت‌های خون مقاوم به متی سیلین بودند^(۱۶)، در حالی که در مطالعه Akpaka در غرب هند شیوع آنها ۴۵٪ گزارش شده است^(۱۷). در ایران مطالعه Mamishi نشان می‌دهد که استافیلولوک MRCoNS جدا شده از کشت خون کودکان بستری در بیمارستان ۶۱٪ بوده است^(۱۸). در مطالعه شیخ‌الاسلامی و همکاران در رفسنجان ۴۷/۵٪ از سویه‌های CoNS جدا شده از اداره بیماران نسبت به اگراسیلین مقاوم بودند^(۱۹).

در این مطالعه الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی سویه‌های MRCoNS مورد بررسی، بیانگر این مطلب است که تمام سویه‌ها نسبت به پنی سیلین مقاوم می‌باشند و پس از آن بالاترین میزان مقاومت، به ترتیب، نسبت به اریترومایسین (۸۸٪)، کاتامایسین (۷۲٪)، سیپروفلوکسازین (۶۷٪) و کوتريموکسازوبل (۶۴٪) مشاهده می‌شود. این نتایج با نتایج حاصل از بررسی‌های انجام شده در انگلستان و ایرلند^(۲۰) شباهت دارد. همچنین در این بررسی ۶۱٪ سویه‌ها نسبت به جنتامایسین مقاومت نشان دادند، در حالی که در ایالات متحده (۲۱) مقاومت MRCoNS نسبت به جنتامایسین ۳۲٪ و در ترکیه ۹٪ گزارش شده است.

میزان مقاومت به کلیندامایسین که از داروهای پر مصرف در درمان عفونت‌های استافیلولوکی محسوب می‌شود، اهمیت زیادی دارد. در این تحقیق مقاومت به این آنتی بیوتیک در ۵۸٪ از سویه‌های مشاهده گردید، که در مقایسه با میزان گزارش شده (۳۲٪) از استرالیا و کشورهای جنوب شرقی آسیا^(۲۲) بسیار بالا می‌باشد.

با توجه به نمودار یک، در میان سویه‌های مورد بررسی، کمترین مقاومت نسبت به کلرامفینیکل (۱۰٪) و ریفارمپین (۹٪) مشاهده می‌شود که با نتایج (کلرامفینیکل ۱۴٪، ریفارمپین ۱۵٪) مطالعه انجام شده در اروپا^(۲۳) همخوانی دارد. نکته قابل توجه در این مطالعه، فراوانی سویه‌های چند

REFERENCES

1. Pfaller MA, Herwaldt LA. Laboratory, Clinical, and Epidemiological Aspects of Coagulase-Negative Staphylococci. *Clin Microbiol Rev* 1988;26:281-299.
2. Cercenado E, Garcia L. Emergence of Teicoplanin-Resistant Coagulase-Negative Staphylococci. *J Clin Microbiology* 1996;56:1765-1768.
3. Liakopoulos V, Petinaki E, et al. Clonal relatedness of methicillin-resistant coagulase-negative staphylococci in the haemodialysis unit of a single university centre in Greece. *Nephrol Dial Transplant* 2008;23:2599-2603
4. Piette A, Verschraegen G. Role of coagulase-negative staphylococci in human disease., *Veterinary Microbiology* 2009;134:45-54.
5. Secchi C, Lúcia A, Antunes S, Rodrigues PL, Cantarelli V, d'Azevedo P. Identification and detection of methicillin resistance in non-Epidermidis coagulase-negative staphylococci. *Brazilian Journal of Infectious Diseases* 2008;12:316-320.
6. Cunha M, Martins A. Methicillin resistance in staphylococcus aureus and coagulase negative staphylococci: epidemiological and molecular aspects. *Microbial Immunol* 2007;51:787-795.
7. Longauerova A, Coagulase negative staphylococci and their participation in pathogenesis of human infections. *Bartisl Lek Listy*. 2006;107:448-452.
8. Gordon LA, Michael C. Antimicrobial susceptibility of coagulase-negative Staphylococci. *Antimicrobial Agents and Chemotherapy* 1994;124:2231-2237.
9. Berglund C, Molling P, Sjoberg L, Soderquist..Predominance of staphylococcal cassette chromosome mec (SCCmec) type IV among methicillin-resistant Staphylococcus aureus (MRSA) in a Swedish county and presence of unknown SCCmec types with Panton-Valentine leukocidin genes. *Clin Microbiol Infect* 2005;11:165-180.
10. Kloos W, Bannerman TL. Update and clinical significance of coagulase-negative staphylococci. *Clin Microbiol Rev* 1994;7:117-40.
11. Menon PK, Nagendra A. Comparison of rapid method of DNA extraction using microwave irradiation with conventional phenol chloroform technique for use in multiplex pcr for meca and femB genes to identify genotypes of MRSA from cultures. *Pune India Med J Armed Forces India* 2001;57(3):194-96.
12. Stefani S, Varaldo PE. Epidemiology of methicillin resistant staphylococci in Europe. *Clin Microbiol Infect* 2003;9:1179-1186.
13. Schnitzler N, Meilicke R, Conrads G, Frank D & Haase, G. *Staphylococcus lugdunensis*: report of a case of peritonitis and easy-to-perform screening strategy. *J Clin Microbiol* 1997;36:812-813.
14. d'Azevedo PA, Secchi C, Antunes AL, Sales T, Silva FM, Tranches R, Pignatari, ACC. Oxacilin resistant coagulase negative staphylococci (CONS) bacteremia in a general hospital at Sao paulo city, Brasil. *Brazilian Journal of Microbiology* 2008;39:631-635
15. Sader HS, Jones RN, Gales AC, et al. SENTRY Antimicrobial Surveillance Program Report: Latin American and Brazilian Results for 1997 trough 2001. *Braz J Infect Dis* 2004;8:25-79.

- ۲۶
16. Koksal F, et al. Antibiotic resistance patterns of coagulase-negative staphylococcus strains isolated from blood cultures of septicemic patients in Turkey. *Microbiol Res* 2007;10:10-16.
 17. Akpaka PE, Christian N, Bodonaik NC, Smikle MF. Epidemiology of coagulase-negative Staphylococci isolated from clinical blood specimens at the university hospital of the west Indies. *West Indian Med J* 2006;55:170-177.
 18. Mamishi S, Pourakbari B, Ashtiani MH, Hashemi FB. Frequency of isolation and antimicrobial susceptibility of bacteria isolated from bloodstream infections at Children's Medical Center, Tehran, Iran, 1996–2000., *International Journal of Antimicrobial Agents* 2005;26:373-379.
 19. Zia Sheikholeslami N, Hassanshahi G. The frequency of coagulase negative staphylococci urinary infections with antimicrobial resistance pattern in Rafsanjan. *Pak J Med Sci* 2010;26:76-83.
 20. Reynolds R, Potz N, Colman M, Williams A, Livermore D, MacGowan A. Antimicrobial susceptibility of the pathogens of bacteraemia in the UK and Ireland 2001–2002: the BSAC bacteraemia resistance surveillance programme. *J Antimicrob Chemother* 2004;53:1018-1032.
 21. Jones ME, Karlowsky JA, Draghi DC, et al. Epidemiology and antibiotic susceptibility of bacteria causing skin and soft tissue infections in the USA and Europe: a guide to appropriate antimicrobial therapy. *Int J Antimicrob Agents* 2003;22:406-19.
 22. Biedenbach DJ, Bell JM., Sader HS, Fritsche TR, Jones RN, Turnidge JD. Antimicrobial susceptibility of Gram-positive bacterial isolates from the Asia-Pacific region and an in vitro evaluation of the bactericidal activity of daptomycin, vancomycin, and teicoplanin: a SENTRY Program Report (2003–2004). *Int J Antimicrob Agents* 2007;30:143-149.
 23. Sader HS, Watters AA, Fritsche TR, Jones RN. Daptomycin antimicrobial activity tested against methicillin-resistant staphylococci and vancomycin-resistant enterococci isolated in European medical centers (2005). *BMC Infect Dis* 2007;29:101-123.
 24. John JF, Harvin AM. History and evolution of antibiotic resistance in coagulase-negative staphylococci: Susceptibility profiles of new anti-staphylococcal agents. *Therapeutics and Clinical Risk Management* 2007;3(6):1143-1152.
 25. Gatermann SG, Koschinski T, Friedrich S. Distribution and expression of macrolide resistance genes in coagulase-negative staphylococci. *Clin Microbiol Infect* 2007;13: 777-781.
 26. Chaudhury A, Kumar AG. In vitro activity of antimicrobial agents against oxacillin resistant staphylococci with special reference to *Staphylococcus haemolyticus*. *Indian J Med Microbiol* 2007;25:50-52.
 27. National Committee for Clinical Laboratory Standards. Performance standards for antimicrobial susceptibility testing: ninth information supplement 1999;19:17-24.
 28. Monsen T, Karlsson C, Wiström J. Spread of clons of multidrug resistant coagulase negative staphylococci within a university hospital. *Infectin Control and Hospital Epidemiology* 2005;26:169-185.
 29. Kitao T. Survey of methicillin-resistant coagulase-negative staphylococci isolated from the fingers of nursing students. *J Infect Chemother* 2003;9:30-34.